II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 31 oktober 1995

om stöd till de franska grisköttsproducenterna i form av garanti från Stabiporc (regleringsfonden för griskött)

(Endast den franska texten är giltig)

(96/297/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 93.2 första stycket i detta,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2759/75 av den 29 oktober 1975 om den gemensamma organisationen av marknaden för griskött [1], senast ändrad genom förordning (EG) nr 3290/94 [2], särskilt artikel 21 i denna,

efter att ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig [3] i enlighet med artikel 93.2 i fördraget, och

med beaktande av följande:

I

1. Genom brev av den 19 april 1993, registrerat den 20 april 1993, underrättades kommissionen av Frankrikes ständiga representation vid Europeiska gemenskaperna om åtgärden att återuppta verksamheten avseende regleringsfonden för griskött (Stabiporc), som svar på begäran av den 9 mars 1993 om att anmäla åtgärden.

2. Den 16 februari 1994 beslutade kommissionen att inleda förfarandet enligt artikel 93.2 i fördraget mot de åtgärder som finansierats med offentligt stöd genom Ofival (Office national interprofessionnel des viandes de l'élevage et de aviculture) av följande skäl:

— Åtgärderna utgör stöd i form av förskott med förmånlig räntesats [Pibor (Paris interbankränta) "tolv månader" + 0,5 %]. Dessa förskott beviljas till en räntesats som är lägre än den normala marknadsräntan och måste därför betraktas som driftstöd som inte leder till en varaktig förbättring av den berörda sektorns struktur.

— Det finns inga garantier för återbetalning, helt eller delvis, av de förskott som utbetalats till grisuppfödarna från de medel som Ofival ställer till förfogande.

— Regleringsmekanismen står i strid med den gemensamma organisationen av marknaden för griskött.

— Kommissionen hade inte underrättats om de övriga avtalen mellan Stabiporc och å ena sidan olika bankinrättningar (Caisse nationale de crédit agricole CNCA och Crédit mutuel), och å andra sidan solidaritetsfonden för spannmålsproducenter och uppfödare (Unigrains).

3. Efter granskning av berörda tredje parters och Frankrikes synpunkter fattade kommissionen ett negativt slutgiltigt beslut beträffande de åtgärder som avses i punkt 2 (mål C 8/94) och krävde att Frankrike skulle avskaffa stödet i fråga och vidta åtgärder för att återkräva det stöd som redan utbetalats [4].

[1] EGT nr L 282, 1.11.1975, s. 1.
[2] EGT nr L 349, 31.12.1994, s. 105.
[3] EGT nr C 311, 8.11.1994, s. 5.
[4] EGT nr L 335, 23.12.1994, s. 82.

4. Genom brev av den 20 juni 1994 överlämnade Frankrike de uppgifter som kommissionen efterlyste i sitt brev av den 22 februari 1994 (förfarande C 8/94). Enligt dessa uppgifter har ett kompletterande stöd i form av en statlig garanti givits för de lån som beviljats Stabiporc av ett bankkonsortium och Unigrains.

   Av de uppgifter som Frankrike överlämnade den 20 juni 1994 framgår att förmånsräntan på de förskott som Stabiporc beviljat grisuppfödarna och avsaknaden av tillräckliga garantier för en fullständig återbetalning av dessa förskott inte bara beror på de förmånliga villkor som Ofival givit Stabiporc (jfr förfarandet nr C 8/94) utan även på samma förmånliga villkor i låneavtalen mellan Stabiporc och bankkonsortiet och mellan Stabiporc och Unigrains.

   Ofival:s garanti för de två avtalen uppgår till 61 miljoner franska franc.

5. Den 27 juli 1994 beslutade kommissionen att inleda förfarandet (nr C 36/94) enligt artikel 93.2 i fördraget gentemot den statliga garanti som beviljats av Ofival till förmån för grisuppfödarna för medlen från bankkonsortiet och Unigrains. Frankrike underrättades om detta beslut genom brev av den 8 augusti 1994.

6. Genom ett offentliggörande i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* underrättade kommissionen regeringarna i de övriga medlemsstaterna och övriga berörda parter om sitt beslut och gav dem tillfälle att yttra sig.

II

I sitt brev av den 17 november 1994 överlämnade Frankrike sitt yttrande som svar på kommissionens brev av den 8 augusti 1994 genom vilket Frankrike underrättades om att ett förfarande inletts mot de stödåtgärder som avses i punkt I 5.

Både under förfarandets lopp och efter det negativa slutgiltiga beslutet av den 27 juli 1994 i mål C 8/94 har Frankrike fortsatt att bestrida grunderna för kommissionens olika ståndpunkter. Fyra sammanträden har ägt rum mellan jordbruksministeriet och generaldirektoratet för jordbruk, nämligen den 21 december 1994, den 31 mars, den 26 april och den 3 oktober 1995. Frankrike har dessutom överlämnat kompletterande upplysningar genom brev av den 27 januari 1995 efter det första sammanträdet den 21 december 1994 och genom brev av den 29 september 1995.

Frankrikes yttrande kan sammanfattas på följande sätt i punkt 1 — 4:

1. Om storleken på Ofival:s verkliga eller potentiella bidrag

   — Frankrike bestrider den slutsats som kommissionen drar av de två avtalen, mellan Stabiporc och bankkonsortiet å ena sidan och mellan Stabiporc och Unigrains å andra sidan, att Ofival:s finansiella bidrag till Stabiporc:s regleringsfond skulle uppgå till så mycket som 121 miljoner franska franc. Frankrike hävdar att detta finansiella bidrag uppgår till 60 miljoner franska franc och en garanti på 1 miljon franska franc, av följande skäl:

     Avtalen innehåller följande klausuler:

     "Eventuella uteblivna betalningar från producentsammanslutningarna till Stabiporc kommer, efter ianspråkstagande av de solidariska borgensåtaganden som gjorts för dessa sammanslutningars räkning till Stabiporcs förmån, att bäras av Stabiporc med egna medel intill ett belopp av 1 miljon franska franc, medan Ofival åtar sig att svara för ett lika stort belopp.

     Resten av det obetalda beloppet skall bäras av Ofival från Ofival:s fordran på sextio miljoner franska franc ..., varvid Ofival:s stöd är helt underordnat stödet från Unigrains och CNCA."

   — Den omständigheten att uteblivna betalningar i första hand skall täckas av Ofival:s fordran samtidigt som Ofival som interventionsbyrå har tillgång till särskilda inkassomöjligheter, har uppfattats som en kompletterande återbetalningsgaranti som förstärker hela mekanismen av avtalsmässiga garantier. Som interventionsbyrå och till skillnad från Stabiporc:s övriga långivare har Ofival möjlighet att dra av obetalda belopp från de summor som Stabiporc i framtiden måste betala till sammanslutningarna eller uppfödarna inom ramen för andra åtgärder som kommer att vidtas vid en senare tidpunkt.

2. Om garantimekanismen

2.1 Enligt Frankrike är den återbetalningsgaranti som följer av att uteblivna betalningar i första hand räknas in i Ofival:s fordran i övrigt, endast ett av skydden i garantisystemet kring Stabiporc:s överenskommelse med sina långivare.

   Frankrike erinrar om att de viktigaste enskilda garantimekanismer som finns är följande:

   — Ett villkor för att branschfonden Stabiporc:s verksamhet skulle återupptas var att de egna medlen skulle höjas med 10 miljoner franska franc genom ett obligatoriskt bidrag på 1 fransk franc per gris från de uppfödare som är förmånsmottagare.

— Som villkor för att få utnyttja Stabiporc-systemet måste sammanslutningarna solidariskt ställa borgen till förmån för Stabiporc för ett belopp motsvarande 25 % av de beviljade lånen.

— Enligt avtalen kan belopp som skall inkasseras tas ut automatiskt från sammanslutningarnas konton.

2.2 Vid sammanträdet den 3 oktober 1995 betonade Frankrike att det regleringssystem som inrättats genom Stabiporc:s försorg var utformat som en pyramidstruktur och att långivarnas risker därför minskas av följande skäl:

— Producentsammanslutningarnas solvens skall slås fast enligt strikta normer.

Stabiporc har gjort ett urval bland de producentsammanslutningar som kan dra nytta av regleringsmekanismen och därvid utgått från deras finansiella situation för att utesluta risken att lån ges till sammanslutningar utan tillräckliga återbetalningsgarantier. Vid sammanträdet den 3 oktober 1995 betonade Frankrike vikten av denna bestämmelse och framhöll att valet av producentsammanslutningar utifrån deras betalningsförmåga var en väsentlig förutsättning för bankkonsortiets och Unigrain:s beviljande av lånet på 300 miljoner franska franc till Stabiporc.

Generellt sett är producentsammanslutningar jordbrukskooperativ som i regel inte omfattar producenter som enbart arbetar med grisuppfödning. Uppfödarna har i allmänhet flera verksamheter för att få olika inkomstkällor vilket ger dem möjligheten att bygga upp ett relativt stort kapital och få ökad stabilitet.

— Det finns ett utlåningstak vilket innebär att skuldsättningsgraden hos de sammanslutningar som är stödmottagare begränsas.

Även om Frankrike inte bestrider uppgifterna om grissektorns aktuella läge, vill Frankrike dock påpeka att Stabiporc-systemet är begränsat till långivning för att reglera kassalikviditeten och att det därför är fråga om relativt små enskilda belopp, dvs. högst 60 000 franska franc per år och mottagare. Enligt avtalet mellan Stabiporc och sammanslutningarna är lånegränsen satt till 40 franska franc per slaktgris och antalet grisar som kan tas med i beräkningen är maximerat till 1 500 djur per uppfödare och år.

— Mekanismen är utformad så att lånen återbetalas när priset på griskött stiger för att på så sätt kraftigt begränsa risken för utebliven betalning.

— Producentsammanslutningarna har ställt ett antal garantier (solidarisk borgen och förstärkning av egna medel, jfr punkt 2.1 ovan). Dessutom innehåller avtalen de normala avtalsvillkoren (återgångsklausuler, dröjsmålränta, hänskjutande till domstol).

3. Om inkassering av obetalda belopp

Frankrike bestrider den tolkning som kommissionen gör av artikel 5 sista stycket i avtalet mellan Stabiporc och Ofival i samband med bestämmelsen att obetalda belopp skall räknas i Ofival:s fordran. Frankrike erinrar om att kommissionen ansåg att nämnda artikel 5 sista stycket med följande lydelse "Ofival får avräkna dessa uteblivna betalningar från de belopp som skall utbetalas till sammanslutningar eller deras medlemmar inom ramen för andra åtgärder" inte skall tolkas som en förpliktelse för byrån att avgöra en avräkning utan enbart som en möjlighet (punkt 5 i skälen till beslutet av den 27 juli 1994).

Frankrike understryker att en helhetstolkning av avtalet klart utvisar att denna tolkning av artikel 5 sista stycket är felaktig. Enligt artikel 8 i avtalet skall eventuella uteblivna betalningar "avräknas i enlighet med artikel 5" vilket klart visar att det är fråga om en förpliktelse för Ofival. Det finns därför inget som hindrar att genom ett tillägg till de ursprungliga avtalen, i enlighet med begäran i artikel 2 andra strecksatsen i beslutet av den 27 juli 1994, ersätta uttrycket "Ofival får avräkna" med "Ofival skall avräkna". Sådana tillägg överlämnades till kommissionen genom brev av den 18 oktober 1995.

4. Om räntesatsen

Genom brev av den 5 juli 1995 meddelade Frankrike, inom ramen för förfarande C 8/94, att ränteförmånen för Ofival:s lån på 60 miljoner franska franc till Stabiporc var 2 % och att Frankrike åtog sig att kräva tillbaka stödet på den beräkningsgrunden. Förmånsvärdet beräknades utifrån sifferuppgifter hämtade i den undersökning av företagskostnader som Banque de France gjorde och som Frankrike överlämnat.

Denna information och det ovannämnda åtagandet gäller dock inte det lån på 300 miljoner som bankkonsortiet och Unigrains beviljade Stabiporc, dvs. det aktuella målet C 36/94.

III

1. Artikel 92–94 i fördraget är tillämpliga genom artikel 21 i förordning (EEG) nr 2759/75.

2. Det framgår av Frankrikes yttrande om Ofival:s verkliga stöd (jfr punkt II 1) att Ofival:s garanti för lånet på 300 miljoner består dels av ett efterställt lån om 60 miljoner, dels av en budgetpost om 1 miljon franska franc.

3. Kommissionen noterar i fråga om inkassering av uteblivna betalningar att Frankrike är berett att i ett tillägg till de ursprungliga avtalen ersätta uttrycket "Ofival får avräkna" med "Ofival skall avräkna" (jfr punkt II 3).

4. Det framgår av de olika avtal som utgör grunden för Stabiporc systemet att de två lånen till Stabiporc, nämligen Ofival:s lån om 60 miljoner franska franc (mål C 8/94) och lånet om 300 miljoner franska franc från bankkonsortiet och Unigrains (mål C 36/94), beviljats enligt olika villkor.

Lånet från bankkonsortiet och Unigrains åtföljs av ett antal relativt omfattande privata garantier vilket inte är fallet för lånet från Ofival (mål C 8/94). Detta innebär att den statliga garantins effekt på räntesatsen inte är densamma i de båda avtalen.

— De privata garantierna för lånet från bankkonsortiet och Unigrains till Stabiporc är följande:

  — Privat solidarisk borgen i form av en solidarisk borgen för 25 % av de belopp som utlånats till sammanslutningar av grisköttsproducenter.

  — En avgift om 10 miljoner franska franc från de sammanslutningar som är mottagare genom att ett avdrag på 1 fransk franc per gris görs från de första två utbetalningarna till producentsammanslutningarna.

  — Garantier avseende producentsammanslutningarnas betalningsförmåga.

  — Begränsning av de belopp som producentsammanslutningarna kan låna.

— Avtalen innehåller sedvanliga inkassoklausuler.

— Ofival:s garanti för de båda lånen uppgår till 61 miljoner franska franc (60 miljoner i form av avstående från fordringar och 1 miljon som kompletterande garanti).

— Av ovanstående siffror framgår att av de 300 miljoner franska franc som Stabiporc har upptagit som lån omfattas 139 (300–161) miljoner varken av Ofival:s garanti eller av privata borgensåtaganden eller avgifter. För att kunna värdera vilken effekt som det offentliga stödet har på den räntesats som de två långivarna beviljar Stabiporc, ombads Frankrike vid sammanträdet den 3 oktober 1995 att närmare ange på vilket sätt det totala lånebeloppet om 300 miljoner var garanterat och särskilt om systemet omfattade andra former av offentligt stöd.

  Under ovannämnda sammanträde betonade Frankrike att Stabiporc systemet inte fick något annat offentligt stöd än den garanti om 61 miljoner franska franc som Ofival gav i form av efterställt lån och en budgetpost. Frankrike bekräftade att dessa 139 miljoner garanterades genom systemets pyramidstruktur och den riskspridning som en sådan struktur medför (jfr punkt II 2.2).

— Den räntesats som Stabiporc skulle ha betalat som riskpremie om Ofival:s garanti inte hade existerat beräknas av kommissionen enligt följande vägda genomsnitt:

  ARs: Avtalsenlig räntesats som tillämpas av bankkonsortiet och Unigrains gentemot Stabiporc.

  PLof: Procentandel av de totala lånen som garanteras med offentliga garantier.

  PLpriv: Procentandel av de totala lånen som garanteras med privata garantier.

$$[PLof \times (ARs + 2\ \%)] + (PLpriv \times ARs)$$

  Då den statliga garantin på 61 miljoner täcker 20,33 % av lånet på 300 miljoner franska franc och då systemet inte innehåller andra former av offentligt stöd bör slutsatsen vara att 79,67 % av lånet omfattas av privata garantier.

  Detta innebär att den räntesats som Stabiporc borde ha tillämpat 1993 och 1994 gentemot producentsammanslutningarna vid utlåningen av medel som bankkonsortiet och Unigrain ställt till förfogande är

1993

(20,33 % × 8,83) + (79,67 % × 6,83 %) = 7,23 %

1994

(20,33 % × 8,07) + (79,67 % × 6,07 %) = 6,47 %

Ränteförmånen för 1993 och 1994 uppgår därför till 0,4 %.

7,23 % − 6,83 % = 0,4 % (1993)

6,47 % − 6,07 % = 0,4 % (1994)

— Frankrike har överlämnat de uppgifter som är nödvändiga för att fastställa storleken på det totala stödbelopp som utbetalats via Stabiporc till producentsammanslutningarna i samband med lånet om 300 miljoner från bankkonsortiet och Unigrains.

Enligt dessa uppgifter uppgår det totala stödbelopp som skall återkrävas från producenterna för ovannämnda lån till 1 617 738 franska franc.

5. Enligt Informationssystemet för jordbruksföretagens redovisningsuppgifter är skuldsättningsgraden (förhållandet mellan det totala lånebeloppet och det totala beloppet av lånade och egna medel) inom grissektorn nära 48 % i Frankrike och 31 % i gemenskapen, medan skuldsättningsgraden för hela jordbrukssektorn uppgår till 32 % i Frankrike och 15 % i gemenskapen.

Kommissionen har dock tagit hänsyn till storleken av de privata garantierna i Stabiporc systemet för att göra en noggrann värdering av den statliga garantins effekter på den räntesats som långivarna beviljar Stabiporc och som överförs till producentsammanslutningarna.

Med beaktande av att de räntevillkor som beviljats Stabiporc och vidarebefordrats till grisköttsproducenterna uppenbarligen inte är lånevillkor som en ekonomisk aktör normalt kan få på den finansiella marknaden, skall denna åtgärd betraktas som ett driftsstöd till grisköttsproducenterna.

IV

1. Det stöd som ges till grisköttsproducenter i Frankrike kan, med hänsyn till landets ställning inom gemenskapens grisköttssektor, påverka gemenskapsmarknaden och följaktligen handeln mellan medlemsstaterna. Stödet uppfyller därför kriterierna i artikel 92.1 i fördraget.

Enligt uppgifter från Eurostat uppgår slaktmängderna 1993 och 1994 till 24 112 500 och 24 785 400 grisar i Frankrike och 180 022 887 och 179 937 466 i gemenskapen, dvs. 13 % för Frankrike. Exporten till tredje land 1993 och 1994 uppgick till 56 736 och 113 611 ton (levande grisar och griskött) för Frankrike och 730 642 och 973 498 ton för gemenskapen, dvs. för Frankrike 8 % respektive 12 % under 1993 och 1994.

2. Stödet står i strid med den gemensamma organisationen av marknaden för griskött. Då stödet ges till en produkt som omfattas av en gemensam organisation av marknaden, finns det gränser för medlemsstaternas behörighet att självständigt påverka organisationens funktion. De gemensamma organisationerna av marknaden skall betraktas som slutna och fullständiga ordningar som utesluter medlemsstaternas behörighet att vidta åtgärder som kan innebära avvikelse från eller skada för dessa ordningar.

3. Undantagen enligt artikel 92.2 i fördraget är uppenbarligen inte tillämpliga på de berörda stödåtgärderna.

— Undantagen enligt punkt 3 i samma artikel motiveras av syften som är av intresse för gemenskapen och inte enbart av ekonomiskt intresse för en särskild nationell sektor. Undantagen skall tolkas restriktivt vid granskning av region- eller sektorstöd. De kan bl.a. enbart beviljas om kommissionen kan fastslå att stödet är nödvändigt för att uppnå ett av de syften som avses i dessa bestämmelser. I det berörda fallet har kommissionen inte kunnat finna några berättigade skäl för att fastslå att stödet i fråga uppfyller de villkor som krävs för att tillämpa något av undantagen enligt artikel 92.3 i fördraget.

— Det är inte fråga om åtgärder för att främja genomförandet av viktiga projekt av gemensamt europeiskt intresse i den mening som avses i artikel 92.3 b i fördraget då stödet är oförenligt med det gemensamma intresset på grund av den påverkan det kan ha på handeln. Det är inte heller fråga om en åtgärd för att avhjälpa en allvarlig störning i en medlemsstats ekonomi enligt samma bestämmelse.

— Vad gäller undantagen i artikel 92.3 a och c i fördraget som avser stöd för att främja eller underlätta den ekonomiska utvecklingen i vissa regioner och av vissa näringsverksamheter som avses i c, bör det konstateras att dessa åtgärder, på grund av att de utgör ett driftsstöd, inte på ett varaktigt sätt kan förbättra förhållandena inom den ekonomiska sektor som mottar stödet, då denna sektor skulle be-

finna sig i samma strukturella belägenhet som före den statliga interventionen så snart stödet upphör. Det är en typ av stöd mot vilket kommissionen i princip alltid har opponerat sig då det inte beviljas enligt villkor som omfattas av något av undantagen i artikel 92.3 a–c i fördraget.

— Även om ett undantag enligt artikel 92.3 i fördraget hade kunnat komma i fråga för det aktuella stödet skulle undantaget inte varit tillämpligt på grund av att de berörda åtgärderna strider mot den gemensamma organisationen av marknaden enligt vad som sägs i punkt 2 ovan.

4. Härav följer att ovannämnda stöd skall betraktas som oförenligt med den gemensamma marknaden enligt artikel 92 i fördraget.

5. Detta beslut påverkar inte de eventuella slutsatser som kommissionen kommer att dra när det gäller finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitiken genom Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruk.

6. Åtgärden infördes och tillämpades innan kommissionen fattade sitt slutgiltiga beslut och är därför olaglig enligt artikel 93.3 i fördraget, då Frankrike inte meddelade åtgärden förrän den 20 juni 1994 som svar på kommissionens brev av den 16 februari 1994 inom ramen för förfarande nr C 8/94.

7. Om stöd ges som är oförenligt med den gemensamma marknaden måste kommissionen, i enlighet med domstolens rättspraxis, särskilt domen av den 12 juli 1973 i mål 70/72 (1) bekräftad av domarna av den 24 februari 1987 och den 20 september 1990 i mål 310/85 (2) respektive C-5/89 (3), kräva att medlemsstaterna återkräver alla olagligen beviljade stödbelopp från mottagarna.

Mot bakgrund av vad som anförts ovan måste stödet i fråga återbetalas.

Återbetalningen måste göras i enlighet med förfarandena och bestämmelserna i den franska lagstiftningen, särskilt de som avser betalning av dröjsmålsränta på skuld till staten, varvid räntan skall beräknas från dagen för utbetalningen av stödet i fråga.

Denna återbetalning är nödvändig för att återställa den tidigare situationen genom att alla finansiella fördelar, som mottagarna av det olagliga stödet åtnjutit sedan stödet utbetalades, avskaffas. Återbetalningen är desto mera nödvändig med hänsyn till marknadens utsatta läge och med hänsyn till kommissionen beslut av den 19 augusti 1988 om att avsluta det förfarande som inleddes genom brev av den 12 oktober 1984 mot föregående införande av Stabiporc-systemet. Kommissionen har därför tagit hänsyn till de särskilda omständigheterna i detta ärende för att inte beivra stödet för föregående period, dock på villkor att Frankrike inte kommer att bevilja denna typ av stöd i framtiden igen. Därför har kommissionen anmodat Frankrike att anmäla alla planerade ändringar och förbehållit sig möjligheten att inleda förfarandet enligt artikel 93.2 i fördraget om dessa åtgärder visar sig vara oförenliga med artikel 92.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det stöd som beviljats grisköttsproducenterna i samband med långivning inom ramen för avtalen mellan dels Stabiporc och bankkonsortiet, dels Stabiporc och Unigrains är olagligt eftersom det strider mot artikel 93.3 i fördraget. Vidare är stödet oförenligt med den gemensamma marknaden enligt artikel 92 i fördraget.

Det stöd som avses i första stycket består av det belopp som utgör skillnaden mellan den räntesats till vilken långivningen beviljats producentsammanslutningarna genom Stabiporc och den räntesats som de genom Stabiporc hade kunnat få enligt marknadens normala villkor hos samma långivare, dvs. utan den statliga garantin från Ofival.

Det stödbelopp som skall återkrävas uppgår till 1 617 738 franska franc.

Artikel 2

Frankrike skall avskaffa det stöd som avses i artikel 1 genom att räntesatsen för långivningen fastställs till marknadens normala räntesats enligt artikel 1.

Artikel 3

Frankrike skall kräva återbetalning av det stöd enligt artikel 1 som redan utbetalats, inom två månader räknat från detta beslut.

(1) Kommissionen mot Förbundsrepubliken Tyskland, REG 1973, s. 813.
(2) Deufil GmbH mot Europeiska kommissionen, REG 1987, s. 901.
(3) Kommissionen mot Förbundsrepubliken Tyskland, REG 1990, s. I-3437.

Återbetalningen skall ske i enlighet med förfarandena och bestämmelserna i den nationella lagstiftningen, särskilt de som avser betalning av dröjsmålsränta på skuld till staten. Ränta skall beräknas på de återbetalningspliktiga beloppen från dagen för utbetalningen av stödet i fråga.

Artikel 4

Frankrike skall inom två månader från delgivningen av detta beslut underrätta kommissionen om vilka åtgärder som vidtagits för att följa bestämmelserna i artiklarna 2 och 3.

Artikel 5

Detta beslut riktar sig till Franska republiken.

Utfärdat i Bryssel den 31 oktober 1995.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen